

Tổng Giám Mục: Hồng Y Daniel DiNardo
Giám Mục Phụ Tá: GM. George A. Sheltz

Lm. Gioan Viannê Nguyễn Ngọc Thu
Đại Diện Đức Tổng Giám Mục
Chủ Tịch Cộng Đồng Công Giáo VN
281-495-8133

Hội Đồng Giáo Dân, TGP Galveston-Houston

Chủ Tịch: Ô. Phêrô Vũ Đức Phú
Giáo Xứ Đức Mẹ Lộ Đức
281-777-2229

Phó CT Nội Vụ: Ô. Phêrô Nguyễn Tài (GXĐMLV)
281-932-4655

Phó CT Ngoại Vụ: Phêrô Võ Tiến Đạt (GXNLT)
281-827-9571

Tổng Thư Ký: Giuse Nguyễn Văn Hùng (CĐSJ)
832-403-7871

Thành viên: CT HDMV các giáo xứ và cộng đoàn

Thánh lễ cuối tuần

GX. CÁC THÁNH TỬ ĐẠO VIỆT NAM

TB: 6:00 pm - CN: 7:00; 8:30; 10:30 am; 6:00 pm

Lm. Giuse Vũ Thành
Pt. Giuse Nguyễn Phẩm
Pt. Giuse Lê Văn Rõ

10610 Kingspoint Rd. - Houston, TX 77075
713-941-0521

GX. ĐỨC KITÔ NGÔI LỜI NHẬP THỂ

TB: 6:00 pm - CN: 7:00 am; 9:00 am; 11:00 am;
2:30 pm; 7:00 pm

Lm. Gioan Viannê Nguyễn Ngọc Thu
Lm. Giuse Bùi Phương Tiến
Pt. Giuse Nguyễn Sĩ Bạch
Pt. Phêrô Nguyễn Cường

8503 S. Kirkwood Rd. - Houston, TX 77099
281-495-8133

GIÁO XỨ ĐỨC ME LA VANG

TB: 6:00 pm - CN: 7:30; 9:15; 11:00 am; 6:00 pm

Lm. Thomas Trần Thiên Ân, OP.
Lm. Đaminh Trịnh Thế Huy, OP.
Lm. Phêrô Phạm Duy Khánh, OP.

Pt. Micae Nguyễn Kim Khánh
12320 Old Foltin Rd. - Houston, TX 77086
281-999-1672

GIÁO XỨ ĐỨC ME LÔ ĐỨC

TB: 6:00 pm - CN: 7:00; 9:00; 11:00; 1:15; 6:00

Lm. Anthony Đinh Minh Tiên, OP.
Lm. Giuse Maria Đỗ Cao Nhân, OP.
Pt. Giuse Đỗ Nguyễn Chương

6550 Fairbanks N. Houston, Houston, TX 77040
713-939-1906

CỘNG ĐOÀN THÁNH TÂM

TB: 7:00 pm - CN: 1:00

Lm. An Phong Sô Trần Đạt Nhân

1701 San Jacinto St. - Houston, TX 77002
713-659-1561 ext. 155

CỘNG ĐOÀN HOLY ROSARY

CN: 3:15; 6:30

Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng, OP
3617 Milam St. - Houston, TX 77002
713-518-2319

CỘNG ĐỒNG CÔNG GIÁO VIỆT NAM TỔNG GIÁO PHẬN GALVESTON-HOUSTON VIETNAMESE CATHOLICS OF THE ARCHDIOCESE OF GALVESTON-HOUSTON

DỪNG LẠC

1701 San Jacinto Street - Houston, Texas 77002
www.cgvnhouston.org

Chúa Nhật XIX Thường niên, Năm B, Ngày 12-08-2018
Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan 6, 41-51

SUY NIỆM LỜI CHÚA

Bánh bở trời

Cuộc đời tiên tri Êlia là một cuộc chiến đấu anh dũng và kiên cường. Một mình người phải chiến đấu chống lại cả một dân tộc bỏ đạo do Hoàng Hậu Dêdaben cầm đầu. Người khiển trách dân chúng vì họ đã nghe theo Hoàng Hậu mà bỏ Chúa. Người thách thức 400 sư sãi của thần Baan trong một cuộc dâng của lễ cầu mưa. Người đã chiến thắng. Nhưng chính vì chiến

thắng. Người bị Hoàng Hậu săn đuổi, phải chạy trốn vào sa mạc. Hôm nay, đói khát đến nỗi người, vị tiên tri dừng mãi rồi cũng cảm thấy mệt mỏi rã rời. Người mất hết sức lực thể chất lẫn tinh thần. Chẳng thiết sống, người xin Chúa cất người ra khỏi thế gian phiền nhiễu đầy bất trắc. Người mất hết sức phấn đấu. Người chỉ muốn an nghỉ trong Chúa. Nhưng Chúa sai thiên thần đem bánh cho người. Ăn được bánh bở trời, tiên tri mới đủ sức vượt qua sa mạc, sau cùng đi tới núi của Thiên Chúa.

Tương tự như thế, đời sống ta cũng là một chuyến đi về nhà Thiên Chúa. Để đến với Thiên Chúa, ta phải vượt qua sa mạc cuộc đời đầy chông gai cạm bẫy. Đường đi rất xa và rất khó khăn. Những chiến đấu có thể sẽ khiến ta mệt mỏi rã rời. Ta sẽ chẳng đủ sức đi trọn con đường nếu không được nâng đỡ, an ủi. Để giúp ta đủ sức chiến đấu và đi trọn con đường khó khăn thử thách tiến về nhà Cha. Thiên Chúa đầy tình yêu thương đã ban cho ta tấm bánh bở trời. Tấm bánh bở trời mà Chúa Cha ban cho ta chính là Đức Giêsu Kitô, người Con duy nhất của Người. Món quà của Chúa Cha ban được thực hiện dưới hai hình thức: **Lời Chúa** và **Phép Thánh Thể**.

Đức Giêsu Kitô là Lời Ban Sự Sống của Thiên Chúa. Lời Thiên Chúa là Lời Ban Sự Sống. Chính Đức Giêsu đã khẳng định điều này khi Người trả lời ma quỷ cám dỗ: "Người ta sống không nguyên bởi bánh. Nhưng còn bởi mọi lời do miệng Thiên Chúa phán ra". Thật vậy, chính Lời Chúa làm cho sự sống xuất hiện. Nhờ Lời quyền năng của Thiên Chúa, vũ trụ được tạo thành. Lời Chúa là lẽ sống của Đức Giêsu, nên trọn đời Người luôn đi tìm thực hiện thánh ý Chúa Cha: "Lương thực của Thầy là làm theo ý Đấng sai Thầy". Xưa kia, Thiên Chúa nói qua trung gian các tổ phụ và các tiên tri. Nay, Đức Giêsu là Lời của Thiên Chúa trực tiếp nói với nhân loại. Lời Người ban sự sống cho Ladarô, cho con trai bà góa thành Naim. Lời Người tha thứ tội lỗi cho Madalêna, cho người phụ nữ ngoại tình, cho Giakêu. Lời Người hoán cải người phụ nữ xứ Samaria. Người đưa tất cả những người tội lỗi trở về con đường sự sống. Lời Người đã giúp cho bao thế hệ tìm thấy lẽ sống, Lời Người ban cho họ một sự sống mới, tươi trẻ, phong phú, dồi dào hơn. Chính vì thế, Thánh Phêrô đã lên tiếng tuyên xưng: "Lạy Thầy, bỏ Thầy chúng con biết đi theo ai. Chỉ Thầy mới có những Lời ban sự sống đời đời".

Ban Lời hằng sống chưa đủ với tình yêu thương của Người, Đức Giêsu còn ban cho ta chính bản thân Người trong Bí Tích Thánh Thể. Thật là một tình yêu sâu xa tha thiết. Khi nuôi dưỡng ta bằng chính thịt máu Người, Đức Giêsu không những muốn kết hiệp mật thiết với ta trong từng thớ thịt, từng dòng máu, mà Người còn muốn ban cho ta sự sống đời đời. Bí Tích Thánh Thể là lương thực thần linh. Lương thực thần linh ban sự sống thần linh. Qua Bí Tích Thánh thể, sự sống thần linh dần dần thấm nhập bản thân ta. Đây là một tiến trình thần hóa chậm chậm. Ta trở nên một thân thể với Đức Giêsu. Ta sống cùng sự sống của Người, sự sống đời đời trong hạnh phúc của Thiên Chúa.

Thánh lễ chính là bữa tiệc trong đó Thiên Chúa dọn ra hai bàn tiệc. Bàn tiệc Lời Chúa và bàn tiệc Thánh Thể. Cả hai bàn tiệc cũng đều là chính Đức Giêsu. Trong thánh lễ, ta nghe lời Chúa dạy dỗ ta. Lời Chúa chỉ cho ta con đường ngay thẳng, con đường hạnh phúc, con đường đưa ta về với Chúa. Thánh Thể Chúa ban sức mạnh giúp ta đủ sức

CÔNG ĐOÀN ST. CHRISTOPHER

CN: 4:30

Lm. Giuse Lê Thu
8150 Park Place – Houston, TX 77017
713-645-6614

CB. ST. JUSTIN TỬ ĐẠO

CN: 12:00

Lm. Phêrô Nguyễn Hữu Thăng
Pt. Giuse Trần Văn Nhật
13350 Ashford Point Dr. Houston, TX 77082
281-556-5116

CÔNG ĐOÀN FATIMA

CN: 9:00

Lm. Đaminh Trịnh Thế Huy, OP.
1003 Gulf Bank-Houston, TX 77037
713-732-0132

Giáo xứ Mỹ có thánh lễ Việt ngữ cuối tuần

TB: 8:00 pm

St. Elizabeth Ann Seton
6646 Addicks Satsuma Rd. Houston, TX 77084
281-463-7878

TB: 7:00 pm

St. Francis de Sales
8200 Roos Rd. Houston, TX 77036
713-774-7475

LIÊN ĐOÀN THIẾU NHI THÁNH THỂ

Tổng Tuyên Úy: Lm. Giuse Lê Thu
Trưởng Phêrô Võ Khanh Tony (GX/CTTĐVN)
832-455-5961

LIÊN HỘI CÁC BÀ ME CÔNG GIÁO

Tổng Linh Hướng: Lm. Giuse Bùi Phương Tiến
Lucia Nguyễn Ngọc Thùy
281-948-2757

LIÊN ĐOÀN LIÊN MINH THÁNH TÂM

Tổng Linh Hướng: Lm. Giuse Vũ Thành
Ông Trần Duy Lang (Giáo Xứ CTTĐ) 832-465-5418

LIÊN ĐOÀN TÔNG ĐỒ FATIMA

Tổng Linh Hướng: Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng
713-518-2319
Ông Phêrô M. Nguyễn Văn Triệu (Gx. CTTĐ)
281-484-3157

ĐAO BÌNH ĐỨC ME (LEGIO MARIE)

Tổng Linh Hướng: Lm. Gioan Nguyễn M. Hùng
Trưởng Curia Giuse Nguyễn Ngọc Thiên
832-433-2198

PHONG TRÀO CURSILLO

Tổng Linh Hướng:
Lm. Anthony Phạm Hữu Tâm, ICM.
Trưởng Lãnh Đạo: Maria Nguyễn Thu Trang
713-303-7982

LH. ĐOÀN DÒNG BA ĐA MINH

Tổng Linh Hướng: Lm. Đinh Minh Tiên, OP
Ông Cao Văn Thuận (Giáo Xứ Lộ Đức)
281-859-8268

TUYÊN ÚY NHÀ THƯƠNG

Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng
713-757-1000 ext. 1624

PHÁT THANH TIN YÊU

Tuyên Úy: Lm. Gioan Trần Đình Khả
10135 West Rd.
Houston, TX 77064
281-955-7328

Website Cộng Đồng Công Giáo VN - Houston

www.cgvnhouston.org

Phụ Trách: Pt. Giuse Trần Văn Nhật
nth@nguoitinhuu.org
713-870-8955

đương đầu với những khó khăn thử thách của cuộc đời.

Bởi thế, khi tham dự thánh lễ, ta cần lưu ý lắng nghe Lời Chúa. Chúa muốn nói riêng với từng người. Hãy lắng nghe để tìm ra điều Chúa muốn nhắn gửi. Hãy lắng nghe để tìm ra lẽ sống. Hãy lắng nghe để biết con đường phải đi. Lời Chúa là con đường đưa tới sự thật và sự sống.

Hãy rước lễ một cách kính cẩn sốt sắng. Phép Thánh Thể chính là một quà tặng của tình yêu Thiên Chúa. Hãy hưởng nếm sự ngọt ngào được kề cận Thiên Chúa. Hãy múc lấy nơi Thánh thể nguồn sức mạnh để thắng vượt những thử thách trong cuộc đời. Hãy để Thánh Thể uốn nắn, biến đổi ta để ta ngày càng nên giống Người hơn. Hãy nếm cảm hương vị thiên đàng ngay khi còn tại thế.

Lạy Chúa là Cha vô cùng yêu thương, con cảm tạ Cha đã ban cho con chính Con Một yêu quý của Cha làm bánh trường sinh nuôi dưỡng và đưa chúng con vào sự sống đời đời.

+DTGM. Ngô Quang Kiệt.

"Ta là bánh ban sự sống"

Mỗi ngày Việt nam đang phải đối đầu với bao cái ác hoành hành. Những cái chết của phi nhân bất nghĩa, của tình người băng giá, của đạo đức suy đồi, của tham lam bất chính. Đây phải là lúc chúng ta nhìn lại nhân sinh quan cuộc sống, tại sao giữa nền văn minh nhân loại lại đổ vỡ tình người, lại tan nát tất cả những luân thường đạo lý mà bốn ngàn năm văn hiến của cha ông đã gây dựng? Chúng ta thử nhìn lại thống kê của trang điện tử www.tin247.com/ mỗi ngày Việt Nam có:

Phá thai hơn 500.000 ca phá thai một năm, trung bình mỗi ngày có hơn 1.300 thai nhi bị giết hại.

Mỗi tháng có gần 1.100 người chết vì tai nạn giao thông, trung bình mỗi ngày hơn 35 người chết vì tai nạn giao thông.

Trung bình mỗi ngày lại có thêm 50 - 100 người nhiễm AIDS.

Mỗi một ngày tứ Bắc chí Nam có hàng ngàn cô gái đem thân xác đổi lấy những đồng tiền dơ bẩn.

Mỗi ngày những vụ án hình sự lại nhiều trò man rợ kinh hoàng hơn.

Đạo lý làm người nay ở đâu? Con người có còn là "nhân chi sơ tính bản thiện" hay đã bị thoái hóa mất tính người? Con người biết thiện và ác, có khả năng tự chủ bản thân hơn loài vật, sao lại dễ dàng làm điều xấu, điều hại người hơn là làm điều tốt, điều cứu sống anh em?

Là người Kitô hữu, ai trong chúng ta cũng tự hào vì mình là hình ảnh Thiên Chúa. Ai trong chúng ta cũng tự hào mình vượt lên trên muôn loài muôn vật vì "nhân linh ưu vạn vật". Ai trong chúng ta cũng hiểu rằng con người có tương giao với Thiên Chúa, với thần linh. Con người đến từ Thiên Chúa. Con người thuộc về Thiên Chúa, vì con người bởi Thiên Chúa mà ra. Nhưng liệu rằng, khi nhìn vào cuộc sống của chúng ta người ta có nhận ra chúng ta là con cái Thiên Chúa hay người ta sẽ ngán ngảm bảo rằng: cuộc sống của anh, suy nghĩ độc ác, ích kỷ, những ước muốn tầm thường, những lời nói giết người không dao của anh làm tan nát tâm hồn bao người, ... tất cả chúng tôi nào có lạ gì, sao anh bảo anh đến từ Thiên Chúa tình thương và nhân lành? "Người ta cứ dẫu này, mà nhận biết các con là môn đệ Thầy: là các con yêu

Ban Điều Hành Bản Tin Dững Lạc

Ô. Nguyễn Văn Mẫu	713-231-6242 - mauvnguyen@yahoo.com
Ô. Nguyễn Đức Chính	713-269-0554 - chinhandhuong@gmail.com
Ô. Nguyễn Văn Thắng	832-661-3076 - thangnguyen031464@gmail.com
Ch. Hiền Lê	281-495-8133 - dunglacad@gmail.com

Muốn nhận Bản Tin Dững Lạc qua email xin gửi điện thư yêu cầu về:
mauvnguyen@yahoo.com hay BTDL_Gal_Houston-subscribe@yahoo.com

**Chương Trình Phát Thanh Tin Yêu: Saigon-Houston làn sóng 900 AM
từ 4:00 đến 4:45 chiều Chúa Nhật**

Phụ Trách

AC. Trần Tú - Mai Dung	281-467-5223 - Traneight117@sbcglobal.net
AC. Nguyễn Lập - Huệ	281-253-9761 - lap.nguyen@yahoo.com
A. Đỗ Minh Tân	281-736-7970 - tanm1000@gmail.com
AC. Nguyễn Lương - Anna Phương	832-816-3402 - lnguyen999@yahoo.com

Văn Phòng Ôn Gọi Linh Mục và Tu Sĩ
713-652-8239

Đại Chủng Viện St. Mary
713-686-4345

MUC VỤ GIỚI TRẺ
Lm. JBA Trần S. Steven, CSSR
713-433-9836

Lm. Nguyễn Cao Trường Sơn
832-788-1636

MUC VỤ GIA ĐÌNH
Lm. Giuse Châu Xuân Báu, CSSR
713-681-5144 ext. 107

ỦY BAN PHỤNG VỤ
Lm. Gioan Hoàng Đạt
713-652-8239

ỦY BAN THÁNH NHẠC
Lm. Christopher Nguyễn Cường
281-356-2000

ỦY BAN GIÁO LÝ
Lm. Đình Minh Tiên, OP
713-732-0132

ỦY BAN CÔNG LÝ - HÒA BÌNH - LIÊN TÔN

Lm. Anthony Phạm Hữu Tâm, ICM
281-575-7246

Lm. Anthony Trần Ngọc Hùng, OP
713-529-4854

DÒNG CHÚA CỨU THÊ
3417 W. Little York Road
Houston, TX 77091
713-681-5144

DÒNG NỮ ĐA MINH
5250 Gasmer Drive
Houston, Texas 77035
713-723-8250

TU XÁ THÁNH ĐA MINH
12314 Old Foltin Road
Houston, TX 77086
281-999-4928

DÒNG NỮ LA SAN
14562 Cypress N. Houston
Cypress, TX 77429
281-894-7756

DÒNG MẾN THÁNH GIÁ
8138 Lynn St.
Houston, TX 77017
713-643-3694

DÒNG CHÚA THÁNH THẦN
4410 Yoakum Blvd.
Houston, TX 77006
713-529-0405

TU HỘI TÂN HIẾN
20303 Kermier Road
Waller, TX 77484-8743
832-923-7784

**TU HỘI GIA ĐÌNH
ME MARIA THẨM VIẾNG**
11663 Quinn Ridge Way
Houston, TX 77038
713-518-2977

thương nhau". Liệu rằng dấu hiệu ấy có được tỏ hiện qua lời nói việc làm của chúng ta hay không?

Cuộc đời dương thế của Chúa Giêsu là chứng minh Ngài từ Thiên Chúa mà đến. Ngài đến để giới thiệu một Thiên Chúa yêu thương. Ngài đi gieo vãi yêu thương. Ngài đi nối kết tình người. Ngài đi xoa dịu đau thương. Ngài sống một cuộc đời thanh thoát không lệ thuộc của cải danh vọng trần gian. Ngài không bẻ gãy cây lau bị dập. Ngài không kết án ai. Ngài luôn bao dung tha thứ. Ngài đã từng tha thứ cho cả kẻ gây nên nhục hình cho Ngài. Định cao của dấu hiệu yêu thương ấy là chết cho người mình thương.

Cuộc đời Ngài vì tựa tấm bánh bẻ ra cho muôn người. Tấm bánh mang lại hạnh phúc cho nhiều người. Tấm bánh làm vui lòng trẻ thơ cũng như người già. Tấm bánh hòa tan cho muôn người. Kẻ thấp hèn cũng như người giàu sang. Tấm bánh thêm sức mạnh cho mọi người. Kẻ nọ đầy cũng như người khát. Tấm bánh nối kết tình mọi người. Vì "bánh ngọt bẻ đôi" sẽ là nhịp cầu thân ái cho người với người gần nhau hơn. Tấm bánh đời Ngài ban cho thế gian để cho thế gian được sống và sống dồi dào. "Và ai ăn bánh này sẽ không phải chết bao giờ". Đó là tấm bánh Phục Sinh. Bánh cái từ hoàn sinh. Bánh trao ban sự sống đời này và cả đời sau.

Phải chăng Ngài cũng mời gọi chúng ta đón nhận tấm bánh đời Ngài để sức sống, ân sủng, tình thương của Ngài thấm thấu trong cuộc đời chúng ta, để chính chúng ta cũng trở thành tấm bánh trao ban bình an và hạnh phúc cho tha nhân?

Phải chăng Ngài cũng đang mời gọi chúng ta, không chỉ nhận ra mình mang nguồn gốc từ trời, mà phải sống và hành động như con cái của Chúa. Sống hoàn thiện mình mỗi ngày như cha chúng ta ở trên trời là Đấng hoàn thiện. Mỗi ngày chúng ta phải thanh tẩy mình khỏi mọi điều gian ác, khỏi những ước muốn tâm thường và mặc lấy tâm tình từ bi nhân hậu như Đức Kitô để dung nhận Thiên Chúa được tỏ hiện trong đời sống hằng ngày của chúng ta.

Ước gì trong mỗi lời nói hành động đầy yêu thương bác ái của chúng ta mà các anh chị em chung quanh sẽ ngợi ca Cha chúng ta là Đấng ngự trên trời. Ước gì khi chúng ta nhận ra tình thương của Chúa dành cho mình, thì mỗi người hãy biết sống tâm tình tạ ơn Chúa, đồng thời biết noi gương Chúa sống yêu thương anh em đồng loại của mình.

Nguyện xin Chúa Giêsu Thánh Thể là tấm bánh bẻ ra cho muôn người nâng đỡ và giúp chúng ta biết sống cao thượng, sống đúng với phẩm giá làm người và làm con Thiên Chúa. Amen.

Lm Jos Tạ Duy Tuyền.

Suy tư MVGD 8/2018: Tự do chứ không bị ép buộc.

Trong lễ cưới, trước khi nói lên lời ưng thuận, đôi bạn sắp kết hôn được linh mục hỏi công khai trước mặt những người chứng và cộng đồng về sự tự do, tự nguyện kết hôn. "Anh T... và chị T..., anh chị đến đây để kết hôn với nhau, anh chị có bị ép buộc không?", và "Anh chị có hoàn toàn tự ý và tự do không?", "Khi chọn đời sống hôn nhân, anh chị có sẵn sàng yêu thương và tôn trọng nhau suốt đời không?", "Anh chị có sẵn sàng yêu thương và đón nhận con cái Chúa sẽ ban, và giáo dục chúng theo luật Đức Kitô và Hội Thánh không?". Cô dâu và chú rể trả lời đơn sơ nhưng rất ý nghĩa: "thưa có". Và như thế, họ đã xác nhận ưng thuận và sẵn sàng kết hôn với nhau. Công đồng Vatican II xác định hôn nhân như là một "cộng đồng thân mật của sự sống và tình yêu, được Đấng Tạo Hóa thiết lập và ban những qui luật riêng" (GS 48).

Tự bản chất của hôn phối mỗi dây liên kết giữa vợ-chồng phải là một cuộc chung sống trọn đời. Bởi thế, không thể bước vào hôn nhân mà không có sự chuẩn bị hay chỉ thuận dựa trên tình cảm.

Kết hôn với một người vì chính người ấy, cùng với lời hứa giữ lòng chung thủy, yêu thương, tôn trọng, và kính trọng, phải là hành động xuất phát từ một quyết định

chính chắn chung của cả hai người. Nói cách khác,

Đôi bạn kết hôn phải biết những gì họ đang làm.

Tuy nhiên, lời xác nhận "thưa có" ưng thuận ấy của đôi bạn phải thật sự tự do, được nói ra tự trong đáy lòng mình và hoàn toàn ý thức ý nghĩa của quyết định của họ. Người ta không thể bị ép buộc yêu. Tình yêu có tính chất không-thụ-nhận (non-receptivity) từ một áp lực bên ngoài nào, vì điều đó mâu thuẫn với yếu tính của hôn nhân.

Ngày nay người ta có nhiều tự do hơn xưa. Tự do đối với áp lực xã hội, tự do đối với những gì xã hội chỉ dẫn hay mong đợi, tự do đối với những luật lệ nghiêm ngặt về lối sống, đạo đức xã hội. Danh sách những khả năng chọn lựa dường như dài vô tận, một đứa trẻ hay một bạn trẻ đã đối diện trước những tùy chọn khả thể ấy ngay từ đầu đời chúng. Điều đó càng làm cho người

Xem tiếp trang 8 →

Chúa Giêsu làm cho đám đông đang ở dọc theo hồ Tiberia được no nê: đây là bài tường thuật phép lạ hóa bánh và cá ra nhiều được tường thuật theo Tin Mừng của Thánh Gioan, Chúa Nhật tuần XVII Mùa Thường Niên.

Lòng trắc ẩn của Chúa Giêsu đối với dân chúng.

Tin Mừng hôm nay (Ga 6, 1-15) thuật lại câu chuyện hóa bánh và cá ra nhiều. Chúa Giêsu ngược mắt lên và thấy đám rất đông dân chúng đến với Người. Người hỏi Philipphê: "Chúng ta mua đâu được bánh cho những người này ăn?" (c. 5). Thực vậy, số tiền mà Chúa và các tông đồ có không đủ để nuôi đám đông đó. Và rồi Thánh Anrê, một người trong số Mười hai dẫn đến với Chúa Giêsu một cậu bé với tất cả những gì mà cậu có, đó là năm chiếc bánh lúa mạch và hai con cá; nhưng ông Anrê chắc chắn rằng bấy nhiêu thì thấm vào đâu cho từng ấy người (c. 9). Tuy nhiên Chúa Giêsu ra lệnh cho các môn đệ bảo mọi người ngồi xuống, rồi Chúa Giêsu cầm lấy bánh và cá và khi đã tạ ơn, Người phân phát cho các kẻ ngồi ăn (c. 11), và tất cả mọi người được ăn no thỏa.

Với trang Tin Mừng này, phụng vụ dẫn chúng quay trở lại Chúa Nhật tuần trước, Tin Mừng của Thánh Marcô với ánh mắt của Chúa Giêsu, thấy dân chúng thật đông, Chúa Giêsu động lòng

thương (Mc 6, 34).

Chúa Giêsu quan tâm đến những nhu cầu thiết yếu nhất của con người.

Hôm nay một lần nữa Thánh Gioan cho chúng ta thấy Chúa Giêsu quan tâm đến những nhu cầu thiết yếu nhất của con người. Sự kiện xuất phát từ một thực tế cụ thể: dân chúng đang đói và Chúa Giêsu muốn các môn đệ phải bận tâm đến vấn đề này của Ngài để con đói của dân chúng được thỏa mãn. Đối với đám đông, Chúa Giêsu trao ban một cách nhưng không, không có giới hạn. Ngài đã trao ban Lời của Ngài, sự an ủi, ơn cứu độ, và cuối cùng là sự sống của Ngài; nhưng một điều chắc chắn là Ngài quan tâm đến lương thực của thân xác. Và chúng ta, các môn đệ của Ngài, chúng ta không thể dừng đứng, xem như không có gì xảy ra. Chỉ cần lắng nghe những nhu cầu đơn giản nhất của dân chúng và ở gần bên những hoàn cảnh cụ thể của họ chúng ta sẽ có thể được lắng nghe khi chúng ta nói về những giá trị cao cả.

Dẫn thân quảng đại của tình liên đới hướng đến người nghèo.

Tình yêu của Thiên Chúa dành cho nhân loại đang đói bánh ăn, đói tự do, công bằng, hòa bình, và trên hết đối ân sủng Thiên Chúa, không bao giờ dừng lại. Ngày hôm nay Chúa Giêsu tiếp tục nuôi dân người, hiện diện sống động và an ủi dân chúng. Ngài thực hiện điều này qua chúng ta. Bởi vậy Tin Mừng mời gọi chúng ta sẵn sàng và nhiệt thành. Đứng trước mọi hình thức của tiếng kêu đói, của biết bao nhiêu anh chị

em ở khắp nơi trên thế giới, chúng ta không thể là những khán giả xa cách và thản nhiên. Lời công bố của Chúa Kitô, bánh của sự sống đời đời, đòi hỏi một sự dân thân quảng đại của tình liên đới hướng đến người nghèo, người yếu đuối, người rớt hết, người không có khả năng tự vệ. Hành động gần gũi và bác ái này là sự minh xác tốt nhất về phẩm chất đức tin của chúng ta, ở tầm mức cá nhân và cộng đoàn.

Tài nguyên của nhân loại không được bỏ phí.

Vào cuối bài tường thuật, Thánh Sử cho biết khi tất cả đã no nê, Chúa Giêsu nói với các môn đệ: Hãy thu lấy những miếng còn lại, kéo phí đi" (c. 12). Những lời này chỉ cho thấy Chúa Giêsu quan tâm đến những người đang bị đói, Ngài lo lắng chăm sóc cả đến những mẩu bánh nhỏ không bị mất đi, bị bỏ phí, bởi vì chính những mẩu bánh này Ngài đã nuôi dân chúng.

Nơi gương Chúa Giêsu, toàn thể nhân loại được mời gọi làm như Ngài, các tài nguyên có trên thế giới không bị bỏ phí, chúng không thể được dành riêng cho những mục đích tự hủy diệt của con người, nhưng để phục vụ cho mục đích chính đáng và sự phát triển hợp pháp của nó.

Chúng ta cùng cầu xin Đức Trinh Nữ Maria để các chương trình dành cho sự phát triển, lương thực, tình liên đới được chiếm ưu thế chứ không phải là các chương trình của hận thù, vũ trang và chiến tranh thắng thế.

Ngọc Yến - Vatican

Thêm chút tâm sự về nỗi lòng của một người môn đệ Chúa

Tôi thấy trong ơn an ủi, thì quan trọng là tâm lòng. Có tâm lòng cảm thương thực sự, thì chỉ dù một

cái nhìn, một nụ cười, một lời nói, một cử chỉ nhỏ cũng đủ trao gửi tình thương có sức cứu độ.

1. Đau cái đau của người khác, nhất là của những kẻ thuộc về mình, đó là một ơn trọng Chúa ban.

2. Ôn trọng đó là một chân lý cứu độ, có sức cứu tôi và cứu nhiều người khác.

3. Biết chân lý đó trên lý thuyết thì dễ. Nhưng sống chân lý đó trong thực tế thì không dễ chút nào.

4. Chúa dạy tôi hãy tỉnh thức, để nhận ra sự khác biệt đó trong chính mình. Nếu không, sẽ gây hại vô vàn trong các lĩnh vực tu đức, mục vụ và

truyền giáo.

Tỉnh thức là hãy nhìn gương Chúa Giêsu.

5. Tôi nhìn Chúa Giêsu theo thư gửi Do thái. Tôi thấy Chúa Giêsu đã phải sống với nhiều thử thách đầy đau đớn, đầy nước mắt, đầy khóc thương. Nhờ đó Người cảm thương với những thực tế khổ đau của đoàn chiên.

"Đức Giêsu Kitô, con Thiên Chúa, không phải là Đấng không biết cảm thương những nỗi yếu hèn của chúng ta. Vì Người đã chịu thử thách về mọi phương diện cũng như ta, chỉ trừ tội lỗi" (Dt 4, 15).

"Khi còn sống kiếp phàm nhân. Đức Giêsu đã lớn tiếng kêu van khóc lóc mà dâng lời khẩn nguyện nài xin lên Đấng có quyền năng cứu Người khỏi chết... Dầu là con Thiên Chúa, Người đã phải trải qua nhiều đau khổ, mới học được thế nào là vâng phục" (Dt 5, 7-8).

6. Thấy Chúa Giêsu là như thế, nên khi tôi gặp những thử thách có nhiều đau khổ, khiến tôi khóc lóc, kêu van xin cứu, thì tôi nhận ra mình được hai ơn trọng này: Một là ơn được theo bước chân Đức Kitô, hai là được ơn biết cảm thương với những khổ đau của những kẻ thuộc về mình.

7. Đau cái đau của Chúa Giêsu, và đau cái đau của những kẻ thuộc về mình, như đoàn chiên của tôi, đồng bào của tôi, đó là một ơn trọng, một vinh dự lớn lao.

8. Thế nhưng, trên thực tế, cái đau nào cũng là điều tự nhiên mình muốn tránh. Do vậy, tôi vẫn xin Đức Mẹ thương giúp tôi.

Thực sự, Đức Mẹ đã giúp tôi và đang giúp tôi.

Mẹ vừa để tôi phải đau khổ, nhưng lại vừa ủi an tôi.

Xem tiếp trang 10 →

Lễ Đức Mẹ lên trời

Đã từ lâu Hội Thánh vẫn tin và mừng lễ Đức Mẹ hồn xác lên trời. Vấn đề Đức Mẹ hồn xác lên trời còn bỏ ngõ cho các nhà thần học tranh luận vì Kinh Thánh không nói rõ về vấn đề này. Tin hay không tin, tùy mỗi người, nhưng từ ngày 1.11.1950 Đức Giáo Hoàng Piô XII tuyên bố thành tín điều thì không còn tranh luận nữa. Mọi người đều phải tin và hôm nay chúng ta họp cùng toàn thể Giáo Hội long trọng mừng lễ Đức Mẹ linh hồn và xác lên trời :

*Nữ vương đến tuổi đây ơn phúc
Thánh Tử Thiên thần đều xuống rước
Hồn xác lên trời rất tốt lành
Hưởng muôn muôn phúc ai hay
được.*

(Văn Mân côi)

I. CHUNG QUANH VIỆC ĐỨC MẸ LÊN TRỜI.

Tại Giêrusalem ngày nay, bên sườn núi cây dầu, có một ngôi mộ, được lòng vào bên trong một ngôi Thánh đường. Đó là ngôi mộ của Đức Mẹ. Nhưng ngôi mộ ấy không có xác. Thánh Gioan Damascenô, trong bài giảng về Lễ Đức Mẹ linh hồn và xác lên trời năm xưa tại Giêrusalem có kể rằng: Năm 451 nhân dịp giáo chủ Juvenal, tổng giám mục thành Giêrusalem, đến viếng thăm thủ đô Constantinople, thì Hoàng Đế Marcien, trong cuộc triều yết, có nói với giáo chủ: “Ta nghe rằng tại Giêrusalem có ngôi thánh đường lớn nhất của Đức Maria, Mẹ Thiên Chúa, nằm gần vườn Giếtsemani, trong đó có ngôi mộ táng xác của Đức Mẹ. Vậy ta muốn rằng xác thánh ấy được đem về thủ đô, để Ngài phù hộ cho đế quốc”. Giáo chủ Juvenal trả lời: “Thật chúng tôi có ngôi mộ của Đức Mẹ, nhưng ngôi mộ ấy trông không từ đời các thánh Tông đồ”. Ngôi mộ ấy trông không, vì Đức Mẹ sau khi qua đời đã được Chúa rước linh hồn và xác lên trời. Đó là lễ mà chúng ta long trọng mừng ngày hôm nay. (*Lm. Hồng Phúc. Suy niệm Lời Chúa, năm A, tr 167*)

Các sách Phúc Âm không nói gì đến việc Đức Mẹ lên trời, Hội Thánh dựa theo Thánh truyền và lòng sùng kính của giáo dân qua bao thế kỷ mà xác tín về điều đó. Theo Thánh truyền, sau khi Chúa Giêsu về trời, Đức Mẹ còn ở lại yên ủi và giúp đỡ các Tông đồ. Sau lễ Hiện xuống, tuy đã chia tay nhau đến các nơi giảng đạo, song các Tông đồ cũng thường có liên lạc với Đức Mẹ, và Đức Mẹ chia vui sẻ buồn với các ông, nhất là hằng cầu nguyện cho.

Lúc Đức Mẹ lên 64 tuổi (có người cho là 72 tuổi), Đức Mẹ được Chúa cho biết ngày hội ngộ với Con trên thiên đàng đã gần đến, thì Ngài đã cho Thánh Gioan biết và nhắn cho các Tông đồ trở về. Nhận được tin, các Tông đồ vội vàng trở về Giêrusalem, và được gặp Đức Mẹ trước khi thở hơi cuối cùng, duy chỉ có ông Tôma chậm chạp không về kịp.

Tất hơi đoạn, phòng để xác Đức Mẹ liền sáng và có mùi thơm lạ. Sau ba ngày kính viếng, các Tông đồ và bốn đạo Giêrusalem tâm liệt và đưa táng trong một phần mộ khoét trong đá ở trong vườn Cây dầu.

Ông Tôma về muộn, muốn xem mặt Đức Mẹ lần cuối cùng, nên ông, các Tông đồ và giáo hữu đi ra phần mộ. Đến nơi, chỉ người thấy phảng phất mùi hoa huệ thơm tho. Và khi mở hồn đá che huyệt ra thì không thấy xác Đức Mẹ đâu cả.

Giáo Hội tin rằng Đức Mẹ đã được Thiên Chúa rước về Thiên đàng cả hồn cả xác. Nên từ thế kỷ thứ 6 Giáo Hội đã mừng lễ Đức Mẹ hồn xác lên trời ngày 15 tháng 8 hàng năm và còn giữ mãi đến ngày nay. Trong suốt 20 thế kỷ, vấn đề Đức Mẹ hồn xác lên trời đã bỏ ngõ cho các nhà thần học tranh luận. Đến ngày 1.11.1950 Đức Giáo Hoàng Piô XII với tông huấn Munificentissimus Deus mới định tín việc Đức Mẹ hồn xác lên trời: Sau khi hoàn tất cuộc đời dương thế, Mẹ Maria, Mẹ Thiên Chúa, vô nhiễm và trọn đời đồng trinh, đã được đưa lên hưởng vinh quang Thiên đàng cả hồn lẫn xác”.

II. MỘT HỒNG AN CAO QUÍ TUYỆT VỜI.

Được lên trời là một hồng ân Chúa ban cho chúng ta vì ta không có quyền đòi hỏi. Được lên trời cả hồn cả xác như Đức Maria thì cả là một hồng ân vô tiền khoáng hậu. Là loài người, chúng ta làm gì thường cũng có đủ lý do, phương chi là Thiên Chúa. Chúng ta chỉ có thể tìm hiểu để suy nghĩ về lý do mà Chúa ban cho Đức Mẹ được hồng ân cao quý tuyệt vời này, nhưng không bao giờ chúng ta có thể hiểu thấu được lý do hành động của Chúa. Chúng ta chỉ có thể nói rằng Chúa ban cho ai là do lòng thương xót

của Chúa.

Trong kinh “Ngợi khen” Đức Maria đã nói lên tâm tình đó: “Linh hồn tôi ngợi khen Chúa, vì Chúa đã đoái nhìn phận hèn tớ nữ... vì Đấng toàn năng đã làm cho tôi những điều trọng đại”.

Theo Đức Giáo Hoàng Piô XII, một số các thánh và các nhà thần học cho rằng nguyên do chính của việc Đức Mẹ được đặc ân hồn xác lên trời là do thiên chức làm Mẹ Thiên Chúa và Đức đồng trinh trọn đời của Mẹ. Mẹ được lãnh nhận những hồng ân thật trọng đại từ nơi Chúa, nhưng Mẹ không ngừng ở đó. Mẹ đã dùng cả cuộc đời dương thế của Mẹ sống sao cho phù hợp với những đặc ân Mẹ được lãnh nhận.

Theo Thánh Kinh ai cũng phải công nhận rằng: Đức Mẹ đã sinh ra Chúa Giêsu là Chúa Cứu Thế (Lc 2, 6, 11) Chúa Cứu Thế là chính Con Thiên Chúa và cũng là chính Thiên Chúa (Lc 1, 35). Vậy để chọn Đức Maria làm Mẹ sinh ra mình, Thiên Chúa đã phải làm một phép lạ cho đến nay phải kể là duy nhất, là làm cho Đức Mẹ thụ thai sinh Con mà còn đồng trinh, thì tại sao Thiên Chúa lại không đưa linh hồn và xác Đức Mẹ lên trời để một đàng xứng hợp với tình mẫu tử, đàng khác thường công cho Đấng đã sinh ra mình, mà điều răn thứ 4 chính Thiên Chúa đã ban hành là phải thảo kính cha mẹ (Đnl 5, 16 ; Mt 19, 9).

Thánh Gioan Damascenô hạch hỏi một mình: “Đức Mẹ đồng trinh không vương vít chút chi bụi trần dưới đất, cơ sao lại trả Người về đất”? Thánh nhân còn quả quyết: “Đức Mẹ chẳng chết như người thế gian, nhưng đã chết vì áp lực tình yêu – chết để về gặp gỡ Con Cực Thánh Người đang mong đợi”. Vậy nếu Đức Mẹ không lên trời, thì cuộc mong đợi ấy còn có nghĩa lý gì? (Lm Nguyễn duy Tôn, Phụ trương Lời Chúa, t 1, tr 59 -60)

Ngoài ra Đức Maria còn có nhiều nhân đức khác làm cho Thiên Chúa được vui lòng:

1. Nhân đức Khiêm nhường:

Mẹ Maria luôn coi mình là con người nhỏ bé trước mặt Chúa, không dám nhận những đặc ân của Thiên Chúa ban. Khi sứ thần báo tin cho biết là Thiên Chúa muốn chọn Mẹ làm Mẹ Đấng Cứu thế, Mẹ đã từ chối không dám nhận. Nhưng sau khi hiểu biết được thánh ý của Thiên Chúa thì Mẹ đã thưa: “Này tôi là tớ nữ của Chúa, tôi xin vâng như lời thiên thần truyền”. Tuy biết mình đã là Mẹ Đức Giêsu, Mẹ Thiên Chúa, một chức vị lớn lao tuyệt vời, mà Ngài luôn kín đáo, không hé mở cho ai biết điều đó để cho mình được đón rước, cung phụng, chiều chuộng, kính nể... mà cứ âm thầm và đành để cho mình và Chúa Giêsu phải thiếu thốn, khinh dể, bị

gạt ra ngoài.

2. Tin tưởng phó thác cho Chúa.

Ngài còn là người biết tin tưởng phó thác cho Chúa một cách trọn vẹn. Một cô gái đẹp chưa về nhà chồng mà đã có bầu, tự nhiên người chồng tương lai phát chán, và tội thanh niên làm sao chẳng chế nhạo và có thể bị ném đá nữa. Song Đức Mẹ chẳng nói ra, cũng không làm gì để ngăn ngừa sự dữ và tiếng tăm, cứ bình tĩnh, thần nhiên, phó thác mọi sự cho Chúa. Ở trong hoàn cảnh thế này mới biết Đức Mẹ nhân đức dường nào.

3. Hiền lành nhịn nhục.

Ngài cũng rất hiền lành và nhịn nhục. Khi Chúa Giêsu Con Mẹ bị người ta khinh bỉ, hành hạ, Ngài không có nói gì hay là có thái độ nào như trách móc người thành Bêlem không cho trọ, chửi vua Hêrôđê toan giết Con, trách móc và nguyên rửa bọn quân dữ đánh đòn, đội mũ gai và đóng đinh Chúa. Chắc chắn Ngài đau buồn khôn xiết kể, nhưng không có một cử chỉ nào nóng nảy, giận dữ hay nói năng quá lời như người ta bình thường.

Trong bài đọc 1, Thánh Gioan tông đồ đã nhìn thấy cảnh huy hoàng của một phụ nữ mặc áo mặt trời, chân đạp mặt trăng, trên đầu có 12 nôi sao sáng. Người phụ nữ ấy là ai? Theo các thánh Giáo phụ và lòng tin của Giáo Hội, người đó chính là Đức Maria được Chúa đưa về trời.

Thánh Phaolô trong bài đọc 2 lại nói lên cho chúng ta một lý do nữa: Chúa Giêsu đã từ cõi chết sống lại là hoa quả đầu mùa. Đức Mẹ là người đầu tiên và xứng đáng nhất để được ơn cứu rỗi, thì Đức Mẹ cũng là người đầu tiên được hưởng sự vinh quang sống lại ấy.

III. ƯỚC MƠ CỦA CHÚNG TA.

Con người có khuynh hướng luôn vươn lên, vươn lên mãi, vươn tới chân, thiện, mỹ vì con người chưa bao giờ được thỏa mãn với những ước vọng đó.

Trước đây văn sĩ Jules Verne đã tưởng tượng ra những chiếc tàu bay trong vũ trụ đến những hành tinh xa lạ, làm cho trẻ con thích thú vô cùng. Với khoa học tân tiến ngày nay, những cảnh tưởng tượng như xa thực tế của Jules Verne đã được thực hiện. Ngày 20.07.1969 phi thuyền Apollo 11 với phi hành gia Neil Armstrong, Edwin Aldrin và Michael Collins đã đặt chân lên mặt trăng. Một bước nhảy vọt trong chương trình thám hiểm vũ trụ.

Sau chuyến bay lịch sử ấy, nhiều người đã nghĩ đến việc có những cuộc du hành thường xuyên lên mặt trăng. Nhưng dịch vụ du ngoạn nguyệt cầu đến nay vẫn chưa được thực hiện. Việc bỏ ra một món tiền lớn để được đặt chân lên một vệ tinh không có sự sống và dưỡng

khí rồi trở về địa cầu với ít đất đá vô hồn xem ra không đáng làm.

Nếu sau này người ta có thể thực hiện được những chuyến du ngoạn nguyệt cầu thường xuyên đi nữa, con người vẫn chưa được thỏa mãn hoàn toàn. Vì mặt trăng hay bất cứ thiên thể nào trong thế giới vật chất này vẫn không phải là quê thật và chung cục của loài người. Chỉ có Thiên Đàng hay Quê Trời mới là nơi mà mọi khát vọng và trông vắng của lòng người mới được thỏa mãn hoàn toàn.

Khát vọng của con người là muốn vươn lên tới Chân Thiên Mỹ tuyệt đối, hay nói theo kiểu chúng ta là Hạnh phúc Thiên Đàng. Nhưng có Thiên Đàng thật không và ước mơ thiên Đàng là chân thực hay chỉ là ước mơ hão huyền? Thưa, việc Đức Mẹ được Thiên Chúa đưa lên trời cả hồn xác mà Giáo Hội long trọng mừng vào ngày 15 tháng 8 hàng năm đã nói lên một cách hùng hồn rằng ước mơ lên trời, ước mơ Thiên Đàng, là ước mơ chính Thiên Chúa đã gieo vào nơi thâm sâu nhất của lòng người. Ước mơ đó đã được thực hiện cách trọn vẹn nơi Đức Maria và cũng sẽ được thực hiện nơi mỗi người chúng ta trong ngày chung thẩm, khi thân xác chúng ta được Chúa cho sống lại như thân xác vinh hiển của Chúa Giêsu Phục Sinh.

Chúng ta chỉ biết là có Thiên Đàng, nơi quê hương vĩnh phúc của chúng ta; “Tôi trông đợi kẻ chết sống lại và sự sống đời sau” Kinh Tin Kính), nhưng chúng ta không biết hạnh phúc Thiên Đàng thế nào, đến ngay việc Thánh Phaolô đã được nâng đến tâng trời thứ chín mà cũng không có thể tả được.

Không như nguyệt cầu là nơi vắng bóng sự sống, Quê Trời là nơi đông đầy sự sống và tình yêu. Mẹ Maria được “lên trời” không có nghĩa là Mẹ được Chúa cất ra cho khỏi trái đất này để đem đến một khoảng không gian xa xôi nào đó trong vũ trụ vật thể này. Vì nếu việc Đức Mẹ lên trời được hiểu như thế thì việc lên trời của Đức Mẹ chẳng đáng ta ước mong, như lời của một bài tình ca nào đó:

Lên trời hai đứa hai nơi

Thôi em chỉ muốn làm người trần gian.

Có người hiểu Thiên Đàng hoàn toàn theo nghĩa vật chất, họ sẵn sàng ôm bom tự sát để rồi được lên Thiên Đàng, vì theo họ, Thiên Đàng là nơi có nhà cao cửa rộng, có vợ đẹp con khôn, có nhiều mỹ nữ kiều diễm và có đủ mọi thứ làm cho mình được sung sướng. Nhưng chúng ta phải có cái nhìn cao hơn: đặc ân Đức Mẹ được “lên trời” có nghĩa là Mẹ đã được Thiên Chúa cho tham dự

vào chính sự sống của Chúa Ba Ngôi cách trọn vẹn, cả hồn cả xác. Mẹ được Thiên Chúa đưa ra khỏi thế gian tự nhiên hữu hạn này để đi vào thế giới siêu nhiên vô hạn, thế giới thần linh của chính Chúa. Trong thế giới đó Mẹ được hiệp nhất với Chúa Ba Ngôi và tất cả tạo vật đẹp lòng Chúa trong Tình yêu và Hạnh phúc viên mãn của chính Chúa. (Viết theo LM Phạm quốc Hưng)

Mẹ chúng ta đã được Thiên Chúa đưa về trời cả hồn cả xác, đó là niềm hy vọng của chúng ta. Nếu ngày xưa Chúa Giêsu nói với các môn đệ: “Thầy đi dọn chỗ cho các con và sẽ trở lại đón nhận các con, để Thầy ở đâu các con cũng ở đó với Thầy” (Ga 14, 2). Đó là lời Chúa phán với các môn đệ khi Ngài về trời, thì nay cũng là lời Đức Mẹ hứa với mỗi người chúng ta khi Ngài về trời.

Muôn được về trời cùng Mẹ, chúng ta cũng phải học đòi bắt chước Mẹ mà sống một đời lành thánh, trong sạch xác hồn để sau này cũng có cái chết tốt đẹp như Ngài. Ta có thể ví đời người như một câu văn mà cái chết là dấu chấm hết tròn đầy:

. Có cái chết như một dấu phẩy (,)
tức tuổi không trọn vẹn.

. Có cái chết như một dấu chấm than (!)
buồn hiu hắt.

. Có cái chết như một dấu chấm hỏi (?)
băn khoăn ray rứt.

. Có cái chết như dấu 3 chấm (...)
còn bỏ ngõ.

. Và có cái chết như dấu chấm tròn (.)
thật đầy đủ, trọn vẹn, tuyệt mỹ.

Cái chết của Đức Mẹ chính là dấu chấm tròn. Còn cái chết của chúng ta sẽ là gì? (Lm Carôlô, Lễ trọng và lễ đặc biệt, tr 89)

KẾT LUẬN.

Hôm nay chúng ta họp nhau mừng lễ để cảm tạ Chúa vì đã cho Mẹ chúng ta được hồn xác về trời, một hồng ân lớn lao chưa từng có và sẽ không bao giờ có. Đức Mẹ linh hồn và xác lên trời là một niềm hân hoan, một nguồn hy vọng cho chúng ta. Mẹ lên trời, một ngày kia chúng ta cũng về trời. Chúng ta phải ăn ở làm sao để một ngày kia cũng được như Mẹ. Mẹ ở đâu, con ở đó, Mẹ nơi nào, con ở nơi ấy. Cuộc sống trần gian phải là con đường đưa con người chúng ta về Thiên Đàng.

Vì thế, trên ngôi mộ của Đức Mẹ ở Giêrusalem ngày nay du khách còn đọc được mấy dòng thi văn do một văn sĩ và điêu khắc thời Trung cổ để lại như sau:

“Đây là thung lũng Josaphat,

Nơi con đường về Thiên cung xuất phát

Maria trong sạch được chôn cất nơi đây,

Nhưng cũng từ đây được đưa về trời.

Mẹ là nguồn hy vọng kẻ tù đây,

Là đường hướng dẫn kẻ lòng ngay,
Là Ánh sáng, là Mẹ chúng con. Amen.
Ngày nay Đức Mẹ lên trời,
Ngày mai đến lượt mỗi người chúng ta.

Lm Giuse Đinh Lập Liễm

GX. Kim Phát - Đà Lạt/Nguồn: simonhoadalat

Kinh Nữ Vương Thiên Đàng [1]

...Khi ánh nền Phục Sinh tràn xuống khắp mọi nơi thì cũng là lúc lời “kinh Nữ Vương Thiên Đàng” rộn rã vang lên từ trong các gia đình, đến các xóm đạo, rồi các xứ đạo, các cộng đoàn... Và cứ thế, suốt mùa Phục Sinh, “kinh Nữ Vương Thiên Đàng” trở nên một phần không thể thiếu trong đời sống đức tin của người Kitô hữu...

Trong Mùa Phục sinh, có lẽ lời kinh phải đọc khi khởi sự bất cứ giờ kinh nào sẽ là “kinh Nữ Vương Thiên Đàng”. Bởi vì, trong Thiên Chức là Mẹ Thiên Chúa, chắc chắn Mẹ Maria cũng được dự phần vào niềm vui Phục Sinh vinh thắng của Chúa Giêsu con Mẹ. Thế nên, Mẹ được Giáo Hội xưng tụng bằng một danh hiệu rất đặc biệt mà cũng rất trang trọng: “Nữ Vương Thiên Đàng”.

Đây là một vận mệnh mở ra một trang sử cuộc đời mà Mẹ đã gắn bó trọn vẹn khi bắt đầu thưa tiếng xin vâng cứu mang Con Thiên Chúa. Chính vì mối liên hệ gắn bó tình mẫu tử giữa Mẹ và Chúa Giêsu nên khi đã hoàn tất công cuộc cứu đời, Chúa Giêsu lên trời trong vinh quang làm Vua các vua, thì Đức Mẹ khi kết thúc cuộc sống trần thế, cũng được đưa về trời cả hồn lẫn xác trong vinh quang làm Nữ Vương Thiên Đàng. Vì vậy mừng Vua Giêsu vinh thắng, ta cũng reo mừng ca vang lên: “Lạy Nữ Vương Thiên Đàng, hãy vui mừng, Halêluia”. Nỗi vui mừng ấy chẳng bởi vì đâu mà “Đấng Mẹ đã cứu mang trong lòng, đã sống lại thật như lời đã phán hứa, Halêluia”.

Niềm vui chiến thắng tử thần, niềm vui vượt qua cái giới hạn của kiếp người chỉ Con của Mẹ mới chiếm được. Mẹ đã hiệp thông cùng Con trong mọi biến cố,

thì giờ đây Mẹ cũng được chung phần sự sống Phục Sinh vinh quang ấy, để trần thế được hân hoan xưng tụng Mẹ là Nữ Vương Thiên Đàng. Sự hiệp thông trong chương trình Cứu Chuộc của Thiên Chúa Mẹ đã hoàn thành trọn vẹn. Vì thế mà hai câu kinh đi liền nhau đề nhắc nhở chúng ta về một mẫu nhiệm của niềm vui: “Vì Đấng Mẹ đã cứu mang trong lòng, Người đã sống lại thật như lời đã phán hứa, Halêluia”.

Nhận thức được ơn Cứu Độ của Chúa, nhận thức có Mẹ đồng hành hướng dẫn là niềm vui hy vọng; nhận thức lòng Mẹ bao la như trời bể, Mẹ luôn gìn giữ và chuyển cầu cùng Chúa cho chúng ta là niềm cậy trông vững chắc; nhận thức nơi Mẹ đến sẽ là nơi chúng ta sẽ chiếm lĩnh sau cuộc vượt qua của cõi đời này, chắc chắn sẽ là niềm vui vô bờ bến của chúng ta. Vì thế, cùng với Giáo Hội đọc vang lên lời kinh “Nữ Vương Thiên Đàng”, chúng ta tin tưởng kêu cầu Mẹ: “Xin cầu cùng Chúa cho chúng con, Halêluia”.

Mẹ Maria ơi, Mẹ vui niềm vui vinh hiển của Chúa Giêsu. Chúng con reo lên để nhắc lại niềm vui của Mẹ, lời reo vui ấy bay bổng tới trời cao: “Lạy Thánh Nữ đồng trinh Maria, hãy hỷ hoan khoái lạc, Halêluia. Vì Chúa đã sống lại thật, Halêluia”.

Nhưng, lời reo vui ấy, chúng con cũng ước ao nó được reo vang cho muôn người đến tận cùng trái đất. Chúng con ước ao trần thế nghe được tiếng reo mừng của chúng con đây. Lời reo vang này vừa là lời ca tụng, lại cũng là lời loan báo Tin Mừng Phục Sinh mà mỗi người Kitô hữu chúng con phải có trách nhiệm đảm nhận. Thiên quốc vui lên, Mẹ hãy vui lên, đoàn con cái của Mẹ noi gương hành trần thế vui lên và tin tưởng cậy trông vững vàng lên.

Khi ánh nền Phục Sinh tràn xuống khắp mọi nơi thì cũng là lúc lời “kinh Nữ Vương Thiên Đàng” rộn rã vang lên từ trong các gia đình, đến các xóm đạo, rồi các xứ đạo, các cộng đoàn... Và cứ thế, suốt mùa Phục Sinh, “kinh Nữ Vương Thiên Đàng” trở nên một phần không thể thiếu trong đời sống đức tin của người Kitô hữu. Cùng nhau xướng đáp từng câu kinh, những cảm xúc vui mừng hân hoan cứ trào tuôn.

Bước vào xã hội hiện đại, lời “kinh Nữ Vương Thiên Đàng” vẫn cần được ghi lòng tạc dạ, cần được đọc vang lên và cần được hiểu rõ ý nghĩa ngọn nguồn. Lời kinh ấy giúp ta có một khoảng lặng cần thiết để ta vui niềm vui Chúa Phục Sinh, mà đôi khi sự ồn ào và bon chen, khiến cho ta quên đi mất.

Lời “kinh Nữ Vương Thiên Đàng” là lời kinh gói trọn ý nghĩa của mẫu nhiệm cứu độ. Lời “kinh Nữ Vương

Thiên Đàng” cũng là sứ điệp Tin Mừng mà mỗi chúng ta cần loan báo cho mọi người chúng ta gặp gỡ, là cội rễ đức tin chúng ta tuyên xưng. Lời “kinh Nữ Vương Thiên Đàng” là sự hy vọng vĩnh hằng: vì Chúa đã sống lại thật, Halêluia!

“Mừng vui lên, lạy Nữ Hoàng Thiên Quốc! Vì Thánh Tử Bà được phúc cứu mang, đã phục sinh như lời Người phán trước. Cầu Chúa cho đoàn con, lạy Nữ Hoàng”.

Tinh Thập Tự

[1] Gm. Giuse Vũ Duy Thống-<http://kinhthanhvn.net/nu-vuong-thien-dang/>

[Nhân đức trong Gia đình] Sự lưu tâm

“Hãy để bản thân bạn luôn lưu tâm đến việc thực hành những điều tốt lành cho một trong những người anh em. Hãy trao cho họ tình yêu thương, sự quan tâm và những suy nghĩ tốt lành.”

Trích trong bài viết của ABDU'L BAHA

1. Thế nào là sự lưu tâm?

Lưu tâm là quan tâm đến người khác và cảm xúc của họ. Đó là việc xét xem hành động của bạn có ảnh hưởng gì tới người khác hay không và xét xem người khác đang suy nghĩ như thế nào.

Sự lưu tâm chính là sự chu đáo. Đó là để ý đến người khác, đến những điều họ thích và không thích; sau đó, làm những gì mang lại niềm vui cho họ.

Lưu tâm là coi trọng mọi người như nhau, xem mọi người như chính mình, cả với những người bạn thích và không thích. Khi bạn có một sự thích khác biệt, sự lưu tâm nhắc nhở rằng bạn đừng có thuyết phục người khác: họ sai còn bạn đúng. Bạn tôn trọng cảm xúc của họ. Như vậy, sự lưu tâm khiến bạn luôn suy nghĩ tới nhu cầu của người khác.

2. Tại sao cần thực hành sự lưu tâm?

Khi hành xử ích kỷ và không có sự lưu tâm, bạn sẽ làm tổn thương người khác. Nếu bạn không quan tâm đến người khác thì họ cũng sẽ hành xử với bạn như vậy. Bạn có thể mở nhạc với âm lượng lớn làm cho người khác phiền lòng; bạn có thể làm điều gì đó cản trở hoặc gây nguy hiểm cho người khác.

Không có sự lưu tâm, mọi người dễ cãi vã, bởi vì họ cảm thấy nhu cầu của họ bị làm ngơ. Khi bạn lưu tâm đến họ, mọi việc sẽ trở nên yên bình hơn. →

Khi biết lưu tâm đến người khác, mọi người cảm thấy họ thật quan trọng với bạn, bởi vì bạn suy xét về họ trước khi hành động và kiểm tra để chắc rằng mọi sự diễn ra đúng như bạn mong đợi. Khi bạn bắt đầu sống lưu tâm đến người khác thì họ cũng bắt đầu làm như bạn. Đó thực là một sự đồng điệu!

3. Cách thực hành sự lưu tâm.

Sự lưu tâm bắt đầu bằng việc bạn chú ý tới những hành động của mình xem nó ảnh hưởng tới người khác như thế nào. Bạn nhận ra rằng họ có thể thích hoặc không thích. Sau đó, bạn xem xét đến cảm xúc của họ.

Khi bạn sống lưu tâm, bạn hành động như thể người khác cũng quan trọng như bạn. Sự lưu tâm khiến bạn đặt ra cho mình những câu hỏi như: “Điều này có thể làm tổn thương hoặc quấy rầy một ai đó không?” Nếu câu trả lời là có thì bạn sẽ sáng tạo cách hành động để có thể thực hiện công việc của mình trong khi vẫn tôn trọng người khác.

Một số cách thực hành cụ thể: bước đi nhẹ nhàng khi một ai đó đang đọc sách, đợi sự cho phép để đặt câu hỏi nếu họ đang bận, lên kế hoạch để có mặt đúng giờ cùng ăn tối với gia đình hoặc có mặt đúng lúc để cho thú cưng thức ăn.

Sống lưu tâm cho bạn một cảm giác rằng bạn đang mang hạnh phúc tới cho người khác. Khi muốn trao cho ai một món quà, bạn suy nghĩ kỹ xem món quà ấy có làm họ vui lòng không. Nếu ai đó bị ốm, bạn mang cho họ một ly nước hoặc kéo tấm chăn đắp giùm họ; bạn trao cho họ một vài cử chỉ yêu thương. Nếu ai đó buồn, bạn đặt mình trong hoàn cảnh của họ và nghĩ xem bạn cần gì từ một người bạn trong hoàn cảnh này.

Một người biết lưu tâm đến người khác sẽ làm thế nào nếu...

• Người thân đang buồn vì bị ốm và phải nằm một chỗ?

• Bạn và bố mẹ có những sở thích âm nhạc khác nhau, bạn nên mở âm lượng ở mức độ nào?

• Sắp tới sinh nhật của một người bạn thân?

• Bạn bước vào công trường và nhận ra có một ai đó đang đứng ngay sau lưng bạn?

• Bạn vừa từ trường về và bà của bạn đang nghĩ?

4. Dấu hiệu của sự thành công

Chúc mừng bạn khi:

• Tôn trọng nhu cầu và cảm xúc của người khác

• Thấy rằng quan điểm của người khác cũng quan trọng như của bạn

• Dành thời gian và suy nghĩ xem

• hành động của bạn ảnh hưởng thế nào tới người khác

• Giữ thinh lặng khi người khác đang tập trung hoặc đang nghỉ ngơi

• Đặt mình trong hoàn cảnh của người khác

• Quan tâm, chú ý tới người khác

• Nghĩ tới những việc nhỏ bé có thể mang đến niềm vui cho người khác

Hãy cố gắng nếu:

• Làm việc mà không cần biết người khác bị ảnh hưởng thế nào

• Chẳng cần biết anh em của mình thế nào cho tới khi họ bực tức

• Làm việc theo cách bạn muốn. Mong người khác điều chỉnh theo suy nghĩ của mình nếu họ không thích

• Tin rằng chỉ mình bạn mới quan trọng

• Phớt lờ sinh nhật hoặc quên những dịp cần trao quà cho người khác

Khẳng định:

Tôi là một người lưu tâm đến người khác. Tôi luôn suy nghĩ để hành động của tôi không ảnh hưởng tới người khác. Tôi luôn bận tâm về những điều có thể mang đến niềm vui cho người khác.

Nguyên bản: The Family Virtues Guide: Simple Ways to Bring Out the Best in Our Children and Ourselves

Tác giả: **Linda Kavelin Popov**

Dịch giả: **Hương Dương** <https://dongten.net>

Tiếp theo tr. 3: Suy tư MVGD 8/2018: ...

ta thấy khó khăn hơn khi phải quyết định. Nếu mọi sự xem ra được phép, và có giá trị như nhau, thì một câu hỏi nảy sinh: mọi sự có thật sự tốt hay không và nó có thể giúp tôi có một cuộc sống tốt đẹp hay không? Quyết định một phong cách hay một lối sống cần phải được cân nhắc, suy nghĩ chín chắn, vì nó quyết định cả một số phận.

Bởi thế, quyết định kết hôn không thể căn cứ trên những lí do được xem xét hời hợt, chẳng hạn như vì ta muốn thoát li cha mẹ hay gia đình gốc, hoặc muốn thoát khỏi một tình cảnh khó khăn bất tiện như để giải quyết một ân tình, hay một món nợ. Công đồng Vatican II nhấn mạnh ý nghĩa của hành vi nhân linh tự do trong đó “hai vợ chồng tự hiến cho nhau và đón nhận nhau” (GS 48). Tự do vừa là tự do ‘đối với’ (ai/cái gì) và tự do ‘cho’ (điều gì). Tự do giúp chúng ta có thể chọn hôn nhân vì hôn nhân – về phương diện nhân bản thuần túy và theo nghĩa của một Bí Tích.

Hoàn cảnh có thể làm cho tự do này bị hạn chế hoặc giảm thiểu đến mức hầu như không còn. Một người quyết định

kết hôn trong khi đang đau đớn vì một người thân yêu qua đời, hoặc khi chưa từng trải qua những hệ lụy của một biến cố bị thương trong cuộc đời, có thể sẽ quyết định theo những áp lực nặng cảm tính, thiếu tự do. Tương tự, một người đưa ra quyết định trong tình trạng nghiện ngập nặng như thế nào đó cũng có thể thiếu tự do. Ngày nay chúng ta thấy tình trạng rất phổ biến là người ta lệ thuộc nhiều vào các mạng thông tin xã hội toàn cầu. Điều đó không chỉ giới hạn tự do con người nhưng còn cản trở tương giao liên vị giống như người ta nghiện thuốc hay nghiện rượu vậy.

Một đôi bạn quyết định kết hôn trong tình trạng sợ hãi hoặc phải chịu những áp lực cưỡng bức bên ngoài cũng không có đủ tự do. Áp lực phải có con như từ phía xã hội xưa, ngày nay, ít nhiều không còn nữa. Nhưng những hình thức có tính ép buộc khác và nỗi sợ hãi nào đó vẫn thường có, đôi khi xuất phát chỉ từ một phía trong hai người. Không thể có quyết định thật sự tự do nơi nào, chẳng hạn như, khi có một người cứ đe dọa sẽ tự vẫn nếu hôn nhân bị từ chối, hoặc ở đâu một người tạo áp lực về tài chính hoặc gây lo lắng sợ hãi cho người kia.

Đôi bạn phôi nẫu phải thật sự tự do và trưởng thành

Ngay từ đầu Giáo Hội đã nhấn mạnh và giữ vững nguyên tắc hôn nhân phải dựa trên sự tự do lựa chọn của hai người. Quyết định kết hôn không phụ thuộc vào cha mẹ hay gia đình. Chính đôi bạn tự do chọn nhau và chọn kết hôn, nói lên lời ưng thuận lấy nhau làm vợ làm chồng. Họ cảm thấy mình thật sự tự do và học biết tự do khi tự đứng trên đôi chân của mình, tự mang lấy trách nhiệm, và từ đó mở ra một viễn cảnh hoàn toàn mới mẻ.

Khi hai người ước muốn dâng hiến cho nhau và dẫn thân vào cuộc sống hôn nhân Bí Tích, họ đang tiến hành một bước hết sức quan trọng trong đó có điều cốt yếu là họ phải thật sự tự do, nhưng đồng thời cũng hàm nghĩa họ phải trưởng thành về mặt nhân bản, tâm lí và tâm linh. Đôi bạn trưởng thành nhận bản khí họ có được những phẩm chất chắc chắn về tính cách có thể giúp ích cho cuộc sống chung. Họ cần có những giá trị cơ bản và các đức tính cần thiết làm kim chỉ nam cho cách ăn nết ở của mình, như: khôn ngoan, công bình, dũng cảm, và tiết độ. Ngoài ra, họ cần có nhân đức luân lí Kitô giáo như tuân giữ Mười Giới Răn và các nhân đức đôi thân Tin – Cậy – Mến. Trong xã hội hôm nay, nói đến “nhân đức” có thể là điều kì dị, thế nhưng sự thật là, đôi bạn mà không trưởng thành về mặt nhân đức thì không thể có cuộc sống chung được.

Thực hành sự tự do đòi hỏi cá nhân phải có những thái độ căn bản thích hợp và sống các đức tính, và giá trị nền tảng ấy; chúng cần được lớn lên trong đời sống và là điều kiện cần cho cách ăn ở của người ta. Chính trên nền tảng ấy trước hết mà các quyết định chọn lựa có tính trách nhiệm.

Đừng lặn lội trưởng thành với sự hoàn hảo.

Đức Giáo hoàng Gioan Phaolô II lưu ý đừng lặn lội sự trưởng thành với sự hoàn hảo. Điều quan trọng hơn là đôi bạn sở hữu các điều kiện tiên quyết thiết yếu để có một cuộc sống hôn nhân thành công. Một người trưởng thành như thế không bị mắc phải những rối loạn hay bệnh hoạn tâm lý khiến người ta không thể đảm nhận được một cuộc sống chung thân mật suốt đời của hôn nhân. Một trường hợp thiếu trưởng thành tương tự: khi một trong hai người phối ngẫu bị lệ thuộc vào một chứng tật nào đó khiến giới hạn không những sự tự do của người ấy mà còn ảnh hưởng trên khả năng trung tín của họ với lời thề hứa hôn phối. Đó là trường hợp một người nghiện, hoặc một người quá gắn bó với cha mẹ ruột mình, trường hợp này không phải là hiếm.

Một điều nữa, rất nhiều người ngày nay lầm tưởng: họ nghĩ rằng hai người cần sống chung, sống thử với nhau một thời gian trước khi đưa ra quyết định kết hôn, để họ “chín chắn” hơn và để trải nghiệm xem họ có ‘hợp’ với nhau không. Thực ra, trong những trường hợp đó họ ‘trượt dài’ chứ không hề có được những suy nghĩ trưởng thành để kết hôn, vì họ không có được trạng thái an tâm và hạnh phúc của hai người, vốn trong yêu thương, tin tưởng nhau hoàn toàn, đã cam kết dẫn thân dứt khoát thuộc về nhau mãi mãi. Tình trạng độc thân và thong dong vì chưa có ràng buộc với nhau ngay trước cuộc sống chung hôn nhân là điều kiện cần thiết để có một quyết định kết hôn thật sự tự do, ý thức, và có trách nhiệm.

Câu hỏi suy tư hay để thảo luận

1. Giao ước hôn nhân có ý nghĩa gì đối với bạn?

2. Đây là những lí do tôi phải đưa ra để kết hôn hay nhận lời cầu hôn?

3. Tôi tự do tới mức nào trong quyết định kết hôn này?

4. Tôi nghĩ gì về bản thân mình? Tôi đã thực sự “trưởng thành” chưa?

5. Bạn quan tâm đến những giá trị nào, nhân đức nào khi dẫn thân chung sống với một người?

6. Bạn đã thực sự có suy nghĩ nghiêm túc và quyết định kết hôn, hay đó chỉ là kết quả của một hứng khởi nhất thời?

Ủy ban Gia đình/Trực thuộc HDGMVN

Tiếp theo tr. 4: Thêm chút tâm sự về ...

Mẹ vừa dạy tôi hãy quên đi quá khứ, vừa dạy tôi hãy bắt đầu lại từ giây phút hiện tại. Còn tương lai thì hãy cậy tin nơi lòng thương xót Chúa.

9. Điều rất quan trọng Mẹ dạy tôi là *hãy luôn luôn ở lại trong tình yêu Chúa, và luôn luôn kết hợp mật thiết với Chúa Giêsu, như cành cây nho với thân cây nho.*

10. Mẹ dạy: *Hãy tin vào Chúa. Hãy biết đón nhận sự ủi an từ Chúa. Hãy cho đi sự ủi an nhận được từ Chúa.*

Ui an đóng một vai trò không nhỏ trong cuộc đời đầy thử thách này.

Một người bạn thân của tôi là Đức Hy Paul Yosef Cordes, cũng là bạn thân của Đức Thánh Giáo Hoàng Gioan Phaolô II, có lần đã nói với tôi: *“Anh đừng ngại an ủi Đức Gioan Phaolô II, ngài rất cần được an ủi”*.

Nghे lời ông bạn, tôi đã nhiều lần an ủi Đức Gioan Phaolô II. Tôi không ngờ Đức Thánh Giáo Hoàng đã đơn sơ đón nhận những an ủi chân thành của tôi.

11. Phần tôi cũng lại có kinh nghiệm về những ủi an nhận được. Ở đây, chỉ xin được nói đến những ủi an tôi nhận được từ người bạn thân là Đức Hồng y Phanxicô Nguyễn Văn Thuận. Bạn tôi nhiều lần đã nói với tôi: *“Bất cứ lúc nào, bất cứ việc gì, chú cứ cho tôi biết. Chú đừng quá sợ và lo lắng. Tôi sẽ lo cho chú”*.

Thực sự, những cảm thương của ngài an ủi tôi rất nhiều. Ngay chính lúc này, tôi vẫn nhận được sự ủi an từ ngài.

12. Từ những kinh nghiệm sống động trên đây, tôi thấy người môn đệ đích thực của Chúa, phải là người *biết an ủi những kẻ khổ đau.*

Tôi thấy trong on an ủi, thì *quan trọng là tấm lòng.* Có tấm lòng cảm thương thực sự, thì chỉ dù một cái nhìn, một nụ cười, một lời nói, một cử chỉ nhỏ cũng đủ trao gửi tình thương có sức cứu độ.

13. Nếu Hội Thánh Chúa hôm nay không quan tâm đủ đến việc an ủi những kẻ khổ đau, thì tôi sợ Satan sẽ quan tâm đến chuyện đó.

Nó rất quỷ quyệt, bày ra vô vàn cách để ủi an những người khổ đau đang bơ vơ khao khát được an ủi.

Thực tế cho thấy Satan hôm nay đang áp dụng những trò xảo quyệt. Satan đang tìm đến những người đi tìm an ủi, mà Hội Thánh bỏ rơi.

14. Satan đang thành công ở nhiều chỗ.

Sự thực cay đắng đó khiến những môn đệ Chúa phải thức tỉnh. Thức tỉnh của tôi là:

Hãy biết đau cái đau của người

khác.

•Ưu tiên là hãy biết đau cái đau của người bên mình, gần mình.

•Hãy biết an ủi họ một cách cụ thể, một cách quảng đại.

15. Số người đau khổ hiện nay là rất nhiều, rất gần chúng ta. Họ thuộc đủ mọi giai cấp.

Tôi đây, tự nhiên tôi sức nhớ tới bài ca quen thuộc: *Lạy Mẹ xin an ủi chúng con luôn luôn.*

+ Gm. GB. Bùi Tuần

BÉ BIỂN

(Tiếp theo kỳ trước)

Trong niềm vui vừa hoàn thành một ca đờ đờ có một không hai trong đời, Vinh trao em bé cho sản phụ, dùng nước biển để rửa tay. Giữa biển trời mênh mông, không có xà bông, không có alcohol sát trùng, không có cả nước thường để rửa tay. Vinh dên bên thành ghe, một tay bám chặt vào thành ghe, tay kia múc nước biển bằng một cái thùng nylon để rửa tay, và rửa em bé cùng sản ghe. Sau vài phút vui mừng cạnh vợ con với niềm vui của một người lần đầu làm cha, người chồng trẻ vừa rồi rít cảm ơn, vừa giúp Vinh dọn rửa sản ghe, nơi một con người bé bỏng vừa chào đời trong đêm tối giữa biển trời bao la.

Cũng như cha mẹ không được làm hôn thú ở một vùng kinh tế mới, em cũng không được làm khai sinh giữa biển trời, trên một chiếc ghe ty nạn. Em được cha mẹ gọi là "bé Biển".

Trời sáng dần, mọi người tỉnh táo hơn, lạc quan hơn vì ánh sáng mặt trời luôn là người bạn tốt của những con tàu đang lênh đênh trên đại dương. Họ còn vui mừng hơn vì có thêm một mầm sống mới vừa chào đời bằng sự can đảm của người mẹ, bằng sự tận tình của một ông bác sĩ trẻ cùng là đồng hành trên chuyến vượt biển tìm tự do của họ.

Những ngày sau đó, dù vẫn phải ăn uống để chừng vì không biết khi nào mới đến được đất liền, Vinh vẫn được đối xử tử tế hơn, được ông bà chủ ghe mời lên ngồi trên khoang tàu, được hít thở không khí trong lành của đại dương. Vinh cũng được phân phát thức ăn theo tiêu chuẩn đặc biệt, nhưng Vinh cũng chỉ

ăn như khẩu phần của mọi người trên ghe, nhường phần đặc biệt đó cho người mẹ mới sinh ốm yếu mảnh mai, cần ăn nhiều để còn có sữa nuôi con sơ sinh.

Những chuyện bình thường đó được rí tai bởi những người còn tinh táo, khỏe mạnh trên ghe, và như một vết dầu loang, người ta đối xử tốt đẹp với nhau hơn. Một vài người lớn tuổi được những người trẻ hơn nhường phần nước uống hiếm hoi được phát hai lần mỗi ngày. Các em bé được ăn thêm vài muỗng cơm từ những người lớn trên tàu. Chuyện tưởng như đơn giản trên đất liền trong hoàn cảnh bình thường, nhưng là cả một niềm an ủi, một niềm tin khi con người đang trốn chạy khỏi quê hương, đang lênh đênh trên đại dương, không biết lúc nào mới đến bờ, đến bến.

Bốn ngày sau, chiếc thuyền mong manh của những thuyền nhân Việt Nam chạy trốn chế độ CS may mắn được một con tàu buôn của Ý trông thấy. Họ đến gần và cho tất cả người tỵ nạn lên tàu của họ, cho ăn uống. Họ đặc biệt cho bé Biên nhiều món quà quý, trong đó có một cái mỏ neo nhỏ như một lòng tay, làm bằng vàng, biểu tượng của chiếc thương thuyền, sau khi nghe kể em được sinh ra vài ngày trước đó trên sàn con thuyền mong manh không có một dụng cụ thuốc men nào, ngoài sự can đảm của mẹ em, và sự tận tình của một bác sĩ trẻ được đào tạo ở Đại Học Y Khoa Sài Gòn trước năm 1975. Như luật hàng hải quốc tế vì sinh ra ở hải phận quốc tế nên bé Biên có quốc tịch Ý, chiếc tàu đầu tiên có mang cờ một quốc gia em được mang lên.

Trước khi đưa từng thuyền nhân lên tàu lớn, họ có ghi lại hình ảnh của chiếc ghe mong manh và những thuyền nhân mặt mày hộc hạc nhưng ánh mắt rạng rỡ vì biết chắc chắn mình sẽ đến được bên bờ tự do. Ông thuyền trưởng đích thân ra trước mũi tàu chụp hình. Bên kia, bác sĩ Vinh được những người trong ghe cử ra nói chuyện với đại diện của tàu Ý. Vinh cũng đứng trước mũi của chiếc ghe tỵ nạn, bên cạnh chiếc tàu buôn như một em bé gầy yếu đứng trước một người không lồ. Tâm hình đó không một người tỵ nạn nào có dịp trông thấy. Ngoài một số người muốn được định cư ở Ý, tất cả thuyền nhân còn lại được đưa đến trại tỵ nạn và được đi định cư ở nhiều nước khác nhau.

Ông thuyền trưởng nghe Vinh kể chuyện đỡ đẻ rất hiếm hoi đã giơ cả hai tay lên trời: "Tôi cảm phục lòng can đảm của sản phụ, tôi cảm phục sự bình tĩnh và tận tình của bác sĩ. Tôi cảm phục lòng quả cảm của tất cả các bạn. Thượng Đế đã phù hộ các bạn." Ông ta còn nói nhiều điều nữa, nhưng Vinh chỉ nhớ câu đó, và nhớ nụ cười hiền từ nhân hậu của người

thuyền trưởng người Ý da trắng, tóc đen.

Vinh đến Mỹ vào cuối năm 1979, đi học lại một số lớp để có thể thi lấy bằng Medical Doctor ở Mỹ và thi lấy giấy phép hành nghề. Kiến thức của những năm Y Khoa Sài Gòn giúp Vinh rút ngắn được hơn nửa đường học trình của một bác sĩ chuyên khoa ở Mỹ. Cứ lấy các "equivalent test" của từng giai đoạn, đầu được mỗi bài test là khỏi phải học ít nhất là hai học kỳ (tương đương một năm). Cứ từ dễ đến khó, Vinh lần lượt đậu từng bài thi và không phải học lại, chỉ phải đi thực tập nội trú (Internship) trong một bệnh viện ở New York trước khi được cấp bằng hành nghề. Lúc đó còn trẻ, chưa lập gia đình, dù không phải học lại 5 năm đầu của chương trình Y Khoa ở Mỹ, Vinh vẫn chăm chỉ đọc sách và học thêm một lớp căn bản về "Business Law".

Mỗi tuần làm việc từ bốn đến năm mươi giờ ở bệnh viện từ phòng cấp cứu đến các phòng bệnh nội trú, Vinh gặp bệnh nhân đủ mọi lứa tuổi, mọi màu da. Có người suốt ngày rên rỉ, có người chỉ nhăn mặt khi thiếu thuốc giảm đau, có người luôn cố giữ nụ cười lạc quan để thêm tinh thần chiến đấu với bệnh tật. Không có ai can đảm như người sản phụ thuyền nhân giữa đại dương năm nào, kể cả những người sinh con giữa một bệnh viện đầy đủ thuốc men, dụng cụ, y tá, bác sĩ, đã được chính thuốc giảm đau mà vẫn rên la.

Xong một năm nội trú ở New York, những ngày đầu chính thức hành nghề y khoa trong một bệnh viện ở Chicago, những khuôn mặt bệnh nhân đủ mọi cá tính đến rồi đi trong từng ngày làm việc của Vinh, vẫn chưa có ai vượt qua được sự can đảm chịu đựng của người sản phụ trên chiếc ghe mong manh vượt biển ngày trước. Giữa những tiện nghi dành cho một bác sĩ ở Mỹ, thỉnh thoảng Vinh vẫn nhớ đến nước Thái Bình Dương đã rửa tay cho mình và tắm cho em bé sinh giữa đại dương. Vị mặn của nước biển có thể sát trùng một cách tương đối, đã giúp một em bé thuyền nhân chào đời an toàn, khỏe mạnh trên sàn ghe giữa biển trời mênh mông.

Rồi Vinh lập gia đình, dọn về San Jose ở California với khí hậu ven biển ấm hơn giống Việt Nam hơn, và để một lúc nào đó những đứa con chào đời sẽ có nhiều cơ hội học tiếng Việt hơn. Lúc đó là đầu thập niên 80s, cộng đồng Việt Nam ở Mỹ chưa lớn mạnh, những lần hiếm hoi gặp bệnh nhân người Việt ở bệnh viện Kaiser, họ cứ hỏi Vinh có khám thêm ở nhà ngoài giờ làm việc để họ đến nhờ giúp khi bệnh hoạn. Một, hai, năm, bảy rồi cả chục lần được yêu cầu như vậy, Vinh quyết định xin thôi việc ở bệnh viện, mở phòng khám tư, tự

do hơn.

Cũng chính nơi đây, Vinh gặp lại nhiều bạn học đã mất liên lạc từ ngày xong tú tài, mỗi người mỗi ngã.....

.....Tuồng đó là lần hạnh ngộ vui nhất trong đời ở phòng khám bệnh, nhưng có một lần khác, ngạc nhiên òa vỡ lớn hơn, đưa Vinh về với vị mặn của gió biển, với lần duy nhất hành nghề y khoa đã chiến giữa trời nước mênh mông. Đó là một ngày mùa hè, ngày dài đến hơn 14 tiếng, bóng nắng vẫn còn lung linh trên hàng cây cô thụ ven đường, Vinh đã cởi áo blouse trắng, chuẩn bị về thì cô thư ký gọi vào cho biết có người quen cũ, đến từ Châu Âu, kiên nhẫn đợi đến lúc bệnh nhân cuối cùng rời phòng mạch để được gặp bác sĩ.

Vinh đặt chìa khóa xe vào lại ngăn kéo, nhờ cô thư ký mời khách vào phòng làm việc. Đó không phải là một người khách, mà là một gia đình gồm ba người. Hai vợ chồng đã qua tuổi trung niên, và một cô thiếu nữ chắc vẫn còn trong độ tuổi hai mươi. Vinh cố lục lạo trí nhớ của mình để nhớ ra người quen nhưng vẫn không nhận ra được khách là ai?

Vinh mời khách ngồi, nhã nhặn: "Xin lỗi, tôi có thể giúp gì được cho quý vị?" Người đàn ông mở lời, giọng Sài Gòn rất thân quen: "Thưa bác sĩ, chúng tôi từ Ý đưa bé Biên đến thăm bác sĩ, và để cảm ơn bác sĩ đã lo cho mẹ con cháu chu đáo trên Biển Đông năm xưa."

Vinh tròn mắt ngạc nhiên: "Ô, ạnh chị ngày xưa trên con thuyền vượt biển tháng 6 năm 1979 từ Long Hải, Vũng Tàu." Người đàn bà cười tươi tiếp lời bằng giọng Huế nhẹ nhàng: "Thưa đúng rồi, bác sĩ còn nhớ chúng tôi?" Không những chỉ nhớ mà còn phục sự can đảm chịu đựng của chị năm xưa khi sinh con đầu lòng trên sàn tàu vượt biển không có ánh sáng, không có thuốc men, không có cả dụng cụ.

Đó là lần hạnh ngộ với một bệnh nhân cũ bất ngờ, cảm động nhất của Vinh.

Từ chiếc tàu buôn của Ý năm xưa, 68 thuyền nhân, cộng với "công dân của đại dương", bé Biên, được đưa về trại tỵ nạn Pulau Bidong của Malaysia. Từ đó, họ đi định cư ở nhiều nước khác nhau. Vinh định cư ở Mỹ. Gia đình nhỏ ba người của bé Biên đi Ý vì cảm kích lòng từ tế của thủy thủ đoàn trên thương thuyền của Ý, và vì bé Biên mang quốc tịch Ý.

Từ đó, bận rộn với cuộc sống mới với một khởi đầu mới ở quê người, Vinh không còn dịp liên lạc với bất cứ một thuyền nhân nào trên chuyến tàu vượt biển năm xưa.

Gia đình bé Biên đến Ý, ổn định cuộc

sống. Họ làm hôn thú cho mình và khai sinh cho con ở Ý. Trên khai sinh, tên của bé Biển là Nguyễn Thị Đại Dương. Và như một kỷ niệm suốt đời mang theo, sợi dây chuyền với chiếc mỏ neo bằng vàng luôn nằm trên cổ em từ lúc chỉ mới vài ngày tuổi. Vài năm sau, họ có thêm một cậu con trai sinh ở Roma, vẫn có cái tên Việt Nam là Nguyễn Thái Bình, tên Ý là Grato (nghĩa là cảm ơn). Đó là cách để họ nhớ đến Thái Bình Dương với ân tình từ rất nhiều người cả Việt Nam lẫn Ý.

Cho đến một ngày nọ, tin tức địa phương từ một tờ báo về chuyện một người thuyền trưởng tải ba, nhân tử về hưu sau hơn 30 năm lênh đênh trên các đại dương, giúp họ tìm ra vị thuyền trưởng đã cứu vớt con tàu nhỏ bé năm xưa của những người Việt Nam tỵ nạn. Họ tìm đến gặp ông, và lần này đã có thể nghe ông kể lại câu chuyện và tâm trạng của ông năm xưa bằng tiếng Ý. Sau đó, họ được ông tặng tấm hình chụp con tàu tỵ nạn đạo nào, trên đó có họ gây yêu xanh xao, có đứa con đầu lòng, bé Biển hãy còn đỏ hỏn, không có sữa uống, được nuôi bằng nước cháo.

Tấm hình được họ mang đến tiệm, nhờ chuyển qua dạng một cái plaque treo tường. Họ làm cho mình một, và một plaque thứ hai để dành tặng cho ông bác sĩ trẻ năm xưa giúp bé Biển chào đời an toàn trên sàn tàu vượt biển.

Bước vào thế kỷ 21, khoa học phát triển, google search giúp họ tìm ra bác sĩ Vinh. Vì ngày xưa trước lúc rời trại tỵ nạn, họ có hỏi thăm tên họ của Vinh. Nhờ một người bạn ở San Jose giúp đỡ thêm, họ đưa bé Biển, đã là một bác sĩ Sản Khoa ở Ý, qua Mỹ thăm Vinh.

Cô bác sĩ trẻ người Ý gốc Việt nói với ông bác sĩ đã qua tuổi trung niên người Mỹ gốc Việt, bằng tiếng Việt rõ ràng, khúc chiết với giọng Huế pha Sài Gòn: **"Thưa bác, con cảm ơn bác đã giúp cho con chào đời an toàn trên biển. Nghe ba mẹ con kể lại, và nhớ ơn bác năm xưa, con đã học sản khoa. Có lẽ suốt đời con không có cơ duyên đặc biệt như bác đã làm ngày con ra đời. Nhưng con nhớ hoài chuyện đó và vẫn kể cho bệnh nhân của con nghe khi họ sắp chuyển dạ để giúp họ thêm can đảm... Con cảm ơn bác rất nhiều."**

Thay cho lời kết:

Năm 2011, trong một lần đến họp và tập hát chuẩn bị cho hội ngộ cựu học sinh Ngô Quyền toàn thế giới lần thứ 2, ở phòng mạch của bác sĩ Huỳnh Quang Minh, một đàn anh Ngô Quyền, chúng tôi thấy một plaque hình thuyền vượt biển khá đẹp, và được nghe kể lại một chuyện cảm động trên tàu thời đó. Tấm plaque treo tường với chiếc ghe nhỏ bé chơ vơ giữa biển xanh đã thu hút sự chú ý của chúng tôi, một cựu thuyền nhân. Có những tình cờ trong cuộc sống để lại một dấu ấn suốt đời mang theo.

Xin được ghi lại vài nét của một trong những chuyện không bao giờ quên trong lịch sử thuyền nhân. Hy vọng đời sống luôn có những người trọng tình nghĩa như những nhân vật trong chuyện, và những hạnh ngộ bất ngờ luôn luôn làm cho đời sống đẹp hơn.

NGUYỄN TRẦN DIỆU HƯƠNG

ĐẠI HỘI GIÁO LÝ – Tổng Địa Phận Galveston-Houston

Ngày 18-20 tháng 10, năm 2018

tại Giáo Xứ Prince of Peace

19222 Tomball Parkway,
Houston, TX 77020

Website ghi danh: <http://archgh.cvent.com/Proclaim2018>
(\$45/ một người)

Ngày 18 tháng 10, 2018: cho các Linh Mục và Phó Tế

Ngày 19-20 tháng 10, năm 2018: cho các Giáo Lý Viên, Trưởng Ban Giáo Lý, Trưởng các Ban Ngành Công Giáo Tiến Hành, và những Phụ Huynh muốn biết về tâm tình người trẻ thời đại hôm nay, để hướng dẫn con cái sống Đạo trong một Xã Hội đầy thách đố.

Ba ngôn ngữ: Mỹ, Mã, Việt

Các vị giảng thuyết: Frerè Phong Trần, FSC (Song Ngữ), Sr. Hằng Phạm, OP (Việt Ngữ), Sr. Hoài-Hương Nguyễn, OP (Anh Ngữ), Thầy Khôi Phạm (Song ngữ), cùng một số vị giảng thuyết (Anh Ngữ) kinh nghiệm đến từ nhiều nơi khác nhau và những tham luận viên/Panelists (Song Ngữ) kinh nghiệm từ các Giáo Xứ/Cộng Đoàn Việt Nam trong Tổng Giáo Phận Galveston-Houston.

Mục Đích: Bồi bổ tâm linh, nghiệp vụ, và cách hướng dẫn người trẻ và con cái mình sống Đạo trong thời đại hôm nay.

Trân trọng kính mời Quý Cha Chánh, Phó Xứ, Quý Thầy Phó Tế, Quý Trưởng Ban Giáo Lý, Quý Trưởng các Ban Ngành, Quý Thầy Cô Giáo Lý, và Quý Phụ Huynh!

Con, Sr. Maria Goretti Thùy Nguyễn, OP

NOW HIRING!

We have many new vacancies
that we are recruiting for!

- Basic English
- Basic Computer Skills

Pay Rate: \$10 - \$12/hr

Work Hours: 8:00 am - 5:00 pm, Mon - Fri

Apply in Person at:
HTH COMMUNICATIONS
9918 Brooklet Drive
Houston, TX 77099

www.hthcomm.com - employment@hthcomm.com